

Beleidsplan Hervormde gemeente te Den Ham

2025 - 2029

Dorpskerk, Den Ham

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1 - Inleiding	3
Hoofdstuk 2 - Eredienst	7
Hoofdstuk 3 - Pastoraat	9
Hoofdstuk 4 - Diaconaat	10
Hoofdstuk 5 - Catechese, vorming & toerusting	11
Hoofdstuk 6 - Zending	12
Hoofdstuk 7 - Kerkrentmeesterlijke aangelegenheden	14
Hoofdstuk 8 - Bestuur en beleid	16
Hoofdstuk 9 - Communicatie	17
Hoofdstuk 10 - Beleidsvoornemens	18
Bijlagen	20

Hoofdstuk 1 - Inleiding

'Door de wereld gaat een Woord...'

1. Een momentopname

We schrijven september 2024 Anno Domini en het heeft door allerlei omstandigheden ongeveer een jaar geduurd om tot dit herziene beleidsplan te komen.

De terreuraanslag van Hamas in Israël (oktober 2023) en de reactie van Israël daarop kleuren nog steeds de wereldpolitiek. Zozeer zelfs dat tal van landen waar grote problemen zijn (bijv. Sudan, Syrië, Nigeria, Congo) en de langdurige oorlog tussen Rusland en de Oekraïne wat naar de achtergrond verdwijnen. Maar de vluchtelingen uit Oekraïne, die verblijven op een camping in ons dorp, houden ons bij de realiteit. In ons eigen land is in augustus 2024 een extraparlementair kabinet aan de slag gegaan, waarvan 3 van de 4 deelnemende partijen voor het eerst deelnemen. Het is de bedoeling dat de 'oude' politiek vaarwel wordt gezegd. Kabinet en parlement liggen momenteel in de clinch over het al dan niet invoeren van een noodwet met betrekking tot de beperking van de immigratie. Andere binnenlandse aangelegenheden (mestwet, woningnood, het tekort in de zorg en het onderwijs) zijn urgent. Inmiddels (september 2025) weten we dat er niet zoveel terecht is gekomen van de vele voornemens en dat een en ander heeft geleid tot de val van het kabinet en we opnieuw naar de stembus worden geroepen.

Maar "Is er iets, waarvan men zegt: Ziehier, dat is nieuw - het was er al in verre tijden die voor ons waren" (Pred. 1: 10). Een retorische vraag. Zo is het in alle nuchterheid ook met dit beleidsplan. Daar zijn we ons goed van bewust. Het is er één in een reeks, voortbordurend op een vorig plan en over een aantal jaren opgevolgd door een ander plan. En in dat volgende plan zullen er in de 'Inleiding' waarschijnlijk andere zaken genoemd worden die op dat moment actueel zijn. Een beleidsplan blijkt in de praktijk van onze gemeente meer een 'pas op de plaats maken' te zijn dan 'een proces naar een stip op de horizon'.

2. Theologisch uitgangspunt

Toch hebben we die stip op de horizon wel: Ons diepste verlangen is immers dat we als kerkelijke gemeente gericht blijven op het Koninkrijk van God waarheen we op weg zijn. Misschien is het zelfs nog Bijbelser om te zeggen dat God op weg is naar ons, want de Here Jezus komt terug naar deze aarde. We zouden de kerk daarom kunnen omschrijven als de beweging van mensen die toekomstgericht leven in de verwachting van de Koning en Zijn Rijk.

De rode draad in dit beleidsplan is dan ook hoe we als kerkelijke gemeente in ons dorp volhardend kunnen leven in deze verwachting. Hoe blijven we in (die) beweging, hoe zijn we als gemeente op weg? We willen ons laten leiden en inspireren door de Bijbel zoals staat opgenomen in de drie formulieren van Enigheid (Nederlandse Geloofsbelijdenis, de Heidelbergse Catechismus en de Dordtse Leerregels).

3. Onze Cultuur

We noemen een paar karakteristieken van de tijd en de cultuur waarin we leven:

a) Individu of gemeenschap

Hoewel het 'noaberschap' nog een groot goed is in ons dorp en velen een groot verantwoordelijkheidsgevoel hebben om het kerkelijk leven met al haar gewoonten in stand te houden, zien we het accent wel verschuiven van gemeenschap naar persoon, van instituties naar individuen. Binnen het maatschappelijk verenigingsleven is het moeilijk om vrijwilligers te vinden die zich voor langere tijd aan een taak willen binden. Ook de binding aan een kerkelijke gemeente is minder vanzelfsprekend geworden ('Het gaat er niet om wat de kerk aan mij heeft, maar wat ik aan de kerk heb' lijkt typerend voor deze houding). De onlinediensten zullen hier ongetwijfeld ook aan bijdragen.

b) Zelfontplooiing en beleving

In onze maatschappij worden veel kaarten gezet op het unieke van de mens zelf, op zijn eigenheid en op zijn beleving. Er is hierbij sprake van een sterke oriëntatie op gevoelens, ervaringen, emoties: wat goed vóelt, ís goed. De mens lijkt soms meer zijn rechten te beseffen dan zijn plichten. Tegelijk merken we dat er,

vooral bij jongeren, veel leegte kan zijn in onze harten en dat velen op zoek zijn naar zin: Waarom en waarvoor leven we?

c) *Onder druk voelen staan*

Veel mensen worden constant beoordeeld op wat ze wel en niet kunnen en op wat ze presteren. Zelfs de 'vrije tijd' zit vaak vol sociale- en sportieve verplichtingen. We zien dat mede hierdoor de (geloofs-)opvoeding van kinderen onder druk komt te staan en er druk ligt op relaties. Onze jongeren hebben te maken met prestatiedruk in studie en werk en ook vanuit sociale media ondervinden ze veel druk door wat men daar van elkaar ziet; dit schuurt vaak met hoe men zich werkelijk kan voelen. De prijzen op de woning- en energiemarkt, de oorlogen en de klimaatproblematiek kunnen angst of onzekerheid aan het leven geven. Ook de onzekerheid over het door de Verenigde Staten gevoerde beleid over importheffingen e.d. maakt mensen schuw en onzeker.

Er is weinig rust, tijd voor bezinning en de dagelijkse omgang met God. De invulling van de zondag verandert en daarmee ook trouw in de kerkgang; m.n. de avonddiensten lijden hieronder. Ook voor het doordeweekse gemeentelven blijft weinig tijd over. Aan kortdurende activiteiten willen/kunnen mensen zich nog wel binden, maar voor taken die langere tijd in beslag nemen is dat lastig.

4. In beweging

De drie karakteristieken (genoemd onder punt 3) voor ogen houdend zouden we het theologisch uitgangspunt (genoemd onder punt 2) wat nader kunnen concretiseren:

Als de kerk de beweging is op weg naar het Koninkrijk, dan betekent dit

Ad a) Dat we het belangrijk vinden dat mensen zich laten meenemen op deze weg en in deze beweging. De zondagse diensten (in welke vorm dan ook) en de doordeweekse activiteiten dienen voeding te geven om het vol te houden, om onderweg dwaalwegen te vermijden door te blijven leven met het oog op Jezus. Kerkelijke activiteiten zijn daarom hopelijk als vitaminen, als 'boosters'. In de

beweging naar het Koninkrijk zijn hardlopers, mensen die enthousiast een sprintje trekken, verlangen naar de eindstreep. Er zijn ook mensen die even stoppen onderweg, moe en belast als ze zijn, om wat rust te nemen. En mensen in die stoet die even op handen gedragen moeten worden, omdat het leven, het lijden hen te zwaar valt. En mensen die zo langzaam gaan dat er nauwelijks vooruitgang lijkt richting Gods Koninkrijk (Gez.170: 1). Ook zijn er mensen die een duwtje nodig hebben, omdat ze dreigen af te haken of af te dwalen of bezig zijn om te keren (Joh. 6: 68).

Ad b) Dat we als kerkelijke gemeente ook werken aan de geestelijke conditie van mensen. Geloven doen we met ons verstand, onze ziel, onze kracht en ons hart (Luc.10: 27). We zien dat er in de prediking en liederen een sterk accent op het schepsel-zijn van de mens kan liggen, naast het zondaar-zijn van de mens. Een spanningsveld kan ontstaan wanneer in plaats van Christus te prediken, de (gelovige en/of zoekende) mens meer centraal komt te staan. Is de prediking verkondiging van Christus of bevestiging van ons mensen? De Heilige Geest verbindt ons eerst aan Christus en aan elkaar en wil ons met de geschonken gaven gebruiken op de weg naar het Koninkrijk. Oordeel en genade, appél en bemoediging comfort zijn daartoe in de preken nodig.

Ad c) Dat er onderweg ook rustpunten nodig zijn, waar men kan opademen, waar men hoort dat genade ontspant (Mat.11: 28). Waar veel maatschappelijke druk is, moet de kerk voorkomen dat ze ook eenzelfde druk uitoefent op mensen. Integendeel, de kerk dient op zondag en doordeweeks een uitnodigende plek te zijn, waar men kracht en uithoudingsvermogen van Godswege opdoet, geïnspireerd raakt om de weg te (blijven) gaan, samen met degenen die aan ons zijn toevertrouwd.

Hoofdstuk 2 - Eredienst

Uitgangspunt:

In de eredienst zijn we samen bij-Een en ook samen bij-een. De zondagse samenkomsten vormen het hart van het gemeente-zijn, waarin we het Woord van God horen voor ons persoonlijk leven en voor ons kerkelijk leven. We maken in de hectiek van het leven wekelijks pas op de plaats, zodat hoofd en hart aangesproken worden en opgeladen worden en God eren.

Een groot deel van de kerkgangers hecht waarde aan de klassieke vorm van eredienst, waarin de Schriftuitleg een grote plaats inneemt.

Tegelijkertijd is er ook bij gemeenteleden een verlangen naar samenkomsten waarin God beleefd wordt in getuigenis, aanbidding en liederen en waarin de onderlinge gemeenschap wordt ervaren. Verschillende soorten diensten (bijv. Boostdiensten (v/h thuisdienst) en Kerk-op-Schootbijeenkomsten) dragen hieraan bij.

We beseffen dat het in ons dorp ook geen vanzelfsprekendheid meer is dat men naar de kerk gaat en dat het ook geen vanzelfsprekendheid meer is dat men zich alleen thuis voelt in de klassieke vorm van eredienst, die we tegelijk blijvend waardevol vinden. We zijn dan ook blij met eenieder die naar de diensten/samenkomsten komt. Ook wij ademen de cultuur in van God-loosheid, van platland. We zijn zeer terughoudend met onze mening over diegene die niet of af en toe de kerk bezoeken, of voor wie het fysiek niet meer mogelijk is om naar de kerk te komen. Voor deze mensen vormt kerk-tv een belangrijke verbinding, die hen toch in staat stelt de diensten te volgen en betrokken te blijven.

Concreet:

- De erediensten dragen er mede toe bij dat we ons steeds afhankelijker weten van de HERE, nu veel vanzelfsprekendheden in onze cultuur en in het christelijk geloof zijn weggefallen.
- We denken mee met initiatieven van onderop die jong en oud in aanraking willen brengen met het Woord van God en met lied en gebed.

- Kinderen horen erbij! We erkennen dat we momenteel als gemeente kinderen (en hun ouders) en jongeren zowel via de kindernevendienst als via de eredienst beperkt (of: moeilijk) bereiken. Dit is een gebedspunt in de zondagse diensten.
- De preken dienen concreet te zijn: Hoe en waar is God in onze levens en hoe kunnen wij hier en nu leven met Hem?
- We organiseren op gezette tijden preekbesprekingen om te horen of hoofd en hart opgeladen worden in de zondagse eredienst.

Hoofdstuk 3 - Pastoraat

Uitgangspunt:

Pastoraat zouden we kunnen omschrijven als de zorg om onze geestelijke conditie. De kracht van het pastoraat is dat we dit letterlijk en figuurlijk pro Deo doen: We proberen open oog, oor en hart voor elkaar en de ander te hebben nu we onderweg zijn naar het Koninkrijk van God: Hoe gaat het met (jo)u in (jo)uw relatie met de HERE? Hou je het vol? Ben je (nog) op de goede weg? Loop je misschien vast? Het gaat hier om bemoediging en uitdaging, vertroosting en vermaning, overgave en strijd. Ouderlingen zou je kunnen vergelijken met coaches, die de lopers helpen om het doel voor ogen te houden, maar ook stimuleren tot betrokkenheid op elkaar. Een ideaal is dat de gemeente zal fungeren als een team in de zorg om elkaar.

Concreet:

- We beseffen dat het wellicht niet zo in de aard van ons Saksen (oosterlingen) ligt om de relatie met de HERE ter sprake te brengen. Verschillenden beseffen wel dat het noodzakelijk is om te (leren) spreken over ons persoonlijk geloof. Anderen hebben hier geen behoefte (meer) aan. Het blijft echter een uitdaging te zoeken naar momenten dat er wel ruimte is/komt. Dat willen we niet krampachtig doen, maar ontvankelijk voor onverwachte openingen die de Heilige Geest schenkt.
- Wij denken, nu we al jaren moeite hebben om ouderlingen te vinden, dat het pastoraat (de coaching) wellicht (ook) op andere manieren kan plaatsvinden, dan alleen via het individuele pastoraat. Geloven is ook teamsport en elkaar bij de les (op de weg ten leven) te brengen en te houden.
- Een gevaar van een grote gemeente als de onze is dat we elkaar kwijtraken. Groothuisbezoeken helpen wellicht dit te voorkomen. Dankbaar maken we gebruik van pastoraal medewerk(st)ers met wie regelmatige afstemming nodig is.

Hoofdstuk 4 - Diaconaat

Uitgangspunt

Diaconaat zouden we kunnen omschrijven als de opmerkzaamheid op de fysieke conditie van de mensen. We proberen open oog, oor en hart voor elkaar en de ander te hebben nu we op weg zijn naar het Koninkrijk van God: Wat heb je nodig? We letten hierbij niet alleen op onszelf, maar ook op de mensen om ons heen. We weten ons betrokken op hen, omdat we geloven dat de liefde en zorg van de HERE naar al Zijn schepselen uitgaat, dichtbij en ver weg.

Concreet:

- In elke dienst is er een inzameling der gaven met een diaconaal doel.
- Jaarlijks is er een zondag met speciale aandacht voor het diaconaat.
- Ook in ons dorp zijn er verschillenden die struikelen en van de weg raken (verslaving), vallen (ziekte naar lichaam en geest), uitgeput raken (burn-out).
- Vluchtelingen vragen zowel materiële als geestelijke ondersteuning.
- Diakenen rusten de gemeente toe in de zorg om elkaar als dorpsbewoners.

Hoofdstuk 5 - Catechese, vorming & toerusting

Uitgangspunt

Door de doop worden de jongste kinderen al betrokken bij de gemeente, die gericht is op de komst van het Koninkrijk van God. Na de basisschool kunnen jongeren deelnemen aan de catechese. Ze zijn vaak in hun klas de enige die naar catechese en/of naar de kerk gaan. Het belangrijkste is dat ze leren dat hun leven van God is. We zijn op aarde om God te dienen. Volwassenen mogen zich op gezette tijden weer bewust worden van dit leven met God. Jong en oud dienen te werken aan hun geestelijke conditie door te leren over het doel waarheen we op weg zijn. Weten wat ons onderweg te wachten staat. Ons uithoudingsvermogen dient getraind te worden. Geestelijk mogen we weerbaar worden gemaakt, dat in God geloven geen onzin is.

Concreet

- Naast catechese, gebeds- en Bijbelkringen organiseren we voor wie maar wil gespreksavonden over thema's uit ons alledaagse leven die raken aan 'onderweg zijn naar het Koninkrijk van God'. Heel belangrijk is ook de toerusting van (doop)ouders en hen onderling met elkaar in ontmoeting te brengen.
- De catechisanten worden via de catechese gestimuleerd om kennis te maken met de wereldwijde kerk en het wereldwijde diaconaat.
- Jongeren willen elkaar ontmoeten, als kerk kunnen we dit faciliteren door de Torchruimte aan te bieden voor intensiever gebruik.
- Generatiegesprekken kunnen helpen harten voor elkaar te openen.
- Vorming & Toerusting zou veel meer interkerkelijk vormgegeven kunnen worden, bijv. rond ambtsdragerscursussen, huwelijks- en doopcatechese, thema-avonden, enzovoort.

Hoofdstuk 6 - Missionair werk

Uitgangspunt

We weten ons als Hervormde gemeente Den Ham bevoorrecht:

- We mogen in een vrij land ongehinderd kennismaken van het Woord van God en op de weg van het Koninkrijk ervaren we geen veranderingen van buitenaf.
- We hebben gebouwen en middelen en infrastructuur om volop gemeente van Christus te kunnen zijn. Het ontbreekt ons aan niets als het gaat om materiële zaken.
- We merken in ons dorp een afnemende betrokkenheid bij het kerkelijk leven, zowel op zondag als doordeweeks.

Concreet

- In hoofdstuk 1 hebben we al beschreven dat we het als roeping van de kerk zien om dorpsgenoten mee te nemen op de weg richting Gods Koninkrijk. Het is daarom belangrijk dat de predikanten voldoende oog en tijd hebben voor dorpsgenoten die niet (meer) betrokken zijn bij een kerkelijke gemeente.
- Een warme en gastvrije gemeente is een eerste kenmerk van een missionaire gemeente: mensen weten zich welkom. De kerkdiensten als ook catechese en kringen dienen uitnodigend te zijn naar nieuwkomers.
- In de preken dienen gemeenteleden te worden toegerust hoe ze in hun dagelijks leven het Evangelie kunnen delen met dorpsgenoten, klasgenoten en collega's e.a. De vragen die in alle lagen van de bevolking leven, blijken vaak ook de vragen te zijn die het hart van 'binnenkerkelijken' raken. Met hen voelen wij ons diep verbonden.
- De kerkdiensten dienen begrijpelijk te zijn voor gelovigen en niet-gelovigen en de nadruk te leggen dat God door de Heilige Geest wil werken in onze levens.
- We zijn vaak erg binnenkerkelijk bezig. Meer betrokkenheid bij de groeiende wereldkerk, om te zien hoe de Heilige Geest daar werkt, kan mogelijk ook onze eigen gemeente ten goede komen.

Daar waar het lukt, steunen we lokale initiatieven op het gebied van zending en diaconale aard.

- We blijven betrokken bij het Deelgenotenproject van de GZB, zoals het project van familie Vogelaar in Indonesië. De betrokkenheid van de gemeente kan meer aandacht krijgen.
- Op vier zondagen in het jaar hebben we aandacht voor de zending (GZB en IZB), we zoeken naar mogelijkheden om dit uit te breiden.
- Verhalen uit de wereldkerk dienen veel meer een plek te krijgen op de zondagse en doordeweekse ontmoeting. Ambtsdragers hebben hier aandacht voor, door bijvoorbeeld gebruik te maken van vergaderopeningen weergegeven op de website van GZB of door gebruik te maken van GZB-dagboek 'Een handvol koren'.
- Jaarlijks organiseren we een zendingsdienst met zo mogelijk een voorganger die elders in de wereld werkzaam is.
- Jaarlijks is er een dienst met het oog op de vervolgte kerk, met daarin een voorganger die werkzaam is bij een organisatie die betrokken is op de vervolgte kerk.

Hoofdstuk 7 - Kerkrentmeesterlijke aangelegenheden

Uitgangspunt

Om al het bovengenoemde te realiseren -om op weg te gaan en te blijven- zijn ook financiële en structurele middelen nodig. De afgelopen jaren zien we het geefgedrag toenemen. Zowel de kerkelijke bijdragen als de opbrengsten van de collectes vertonen een stijgende lijn. Daar zijn we blij mee.

Dat houdt echter niet in dat de jaarlijkse inkomsten en uitgaven met elkaar in balans zijn. Al jaren kampen we met financiële tekorten en teren we in op onze reserves. Het geefgedrag zou beter kunnen zijn, ook als we letten op de andere gemeenten in ons eigen dorp en in omringende gemeenten. Er zijn redenen tot zorg op financieel gebied. De personele lasten zijn fors en dat geldt ook voor het onderhoud aan onze gebouwen. Geconstateerd wordt dat het ledental geleidelijk terugloopt en het verschil in het geefgedrag tussen oudere en jongere gemeenteleden vrij groot is. Ouderen geven gemiddeld meer dan jongeren.

De kerkelijke gebouwen dienen enerzijds als 'sporthal van het geloof' om onze geestelijke conditie te versterken. Anderzijds zijn het pleisterplaatsen om tot rust te komen en om de 'gewonde' zielen te verzorgen.

Ons kerkgebouw heeft een monumentale status en is, zonder ingrijpende verbouwing, niet echt multifunctioneel te gebruiken. Al jaren zijn er gesprekken gevoerd over wat te doen met De Rank, maar voortschrijdende inzichten hebben ons doen besluiten om De Rank te behouden als kerkelijk centrum.

Concreet

- Het college van kerkrentmeesters is, na instemming van de kerkenraad, gestart met het opstellen van een gebouwvisie. Daarin wordt o.a. nagedacht over een mogelijke herinrichting van het kerkgebouw en De Rank met omliggend gebied zodat deze veel meer het zondagse en doordeweekse hart van het gemeentelven (en dorpsleven?) kunnen zijn. Uiteraard dienen de activiteiten passend te zijn bij de boodschap die we als Hervormde gemeente uitdragen.
- Verder zal er gezocht moeten naar mogelijkheden om onafhankelijk van de jaarlijkse actie kerkbalans financiële

middelen te verwerven. Het energiezuiniger maken van onze gebouwen, de verkoop van de bouwkel aan de Smitstraat en het ontwikkelen van een woningbouwplan ter plekke kunnen bijdragen aan het verhogen van de financiële middelen.

- Om ook in de toekomst twee fulltime predikantsplaatsen te kunnen hebben dienen we de gemeenteleden er bewust van te maken dat het geefgedrag daarop moet worden aangepast.

Hoofdstuk 8 - Bestuur en beleid

Uitgangspunt

In het vormgeven van meer samenwerking met de andere kerken zijn we tot op heden niet proactief. Het niet proactief samenwerken heeft eerder een financiële reden (we kunnen ons nog zelfstandig redden) dan een geestelijke ('opdat zij allen een zijn' (Joh.17: 21)). Ook de andere kerken kunnen zich financieel nog zelfstandig redden.

Een moeilijkheid/uitdaging voor verdere samenwerking ligt wellicht ook in het kleurverschil. Maar ook ten aanzien van bepaalde ethische zaken zijn er ook verschillen, dan wel gevoeligheden. We waarderen de eigen zelfstandigheid van de plaatselijke kerken.

De besluitvorming in de kerkenraad verloopt stroperig. Regelmatig worden beslissingen uitgesteld of vooruitgeschoven. Komt dit door angst? Door de breedte van de gemeente, waardoor we een heldere kleur vermijden? Is de kerkenraad een te groot orgaan?

Concreet

- Het is goed om de kleurverschillen tussen de kerken te bewaren, mede daar deze ook door de drie gemeenten zelf heen lopen. We hoeven het niet in alles eens te zijn, zonder één (in Christus) te zijn.
- De gemeente-avonden krijgen een wat andere invulling door een spreker uit te nodigen, waarbij veel ruimte is voor het onderling gesprek ter opbouw van ons geloof.
- We willen de mogelijkheden onderzoeken om binnen de kerkenraad een andere overlegstructuur te introduceren. Het doel hiervan is om het tijdsbeslag voor ambtsdragers te verminderen.

Hoofdstuk 9 - Communicatie

Uitgangspunt

Het kerkblad is (tot op heden) nog het communicatie-orgaan van de gemeente, maar dit wordt overwegend door de meelevende kern gelezen. Als het kerkblad het visitekaartje naar buiten is, dan zou het een wat professionelere en kleuriger lay-out mogen hebben. Een gezamenlijk kerkblad van de drie kerken dat huis aan huis wordt verspreid zou een missionaire uitstraling kunnen hebben. Social media is/wordt het communicatie-orgaan.

Concreet

- We gaan de mogelijkheden van sociaal media verder onderzoeken om zodoende meer jongeren (en mogelijk ook ouderen) te betrekken bij ons gemeenteleven. Het gebruik van een kerk-app kan een belangrijke schakel zijn. Op kerkelijk gebied zijn meer partijen op de markt voor een kerk-app, bijvoorbeeld de Donkey Mobile.
- We gaan onderzoeken met de drie kerken of een gezamenlijk kerkblad iets is voor ons dorp.

Hoofdstuk 10 - Beleidsvoornemens

De belangrijkste beleidsvoornemens en actieplannen voor de komende periode zijn:

Beleidsvoornemens

- **Herziening van de notitie 'Ethische Vraagstukken' (2018)**
De notitie 'Ethische Vraagstukken' uit 2018 zal worden herzien in beleidsperiode 2025 - 2029.
- **Herziening van de notitie 'Samenwonen en Huwelijk'**
De notitie 'Samenwonen en Huwelijk' zal worden herzien in beleidsperiode 2025 - 2029.

Actieplannen

- **Organiseren van preekbesprekingen**
Op gezette tijden organiseren we preekbesprekingen om te horen of hoofd en hart opgeladen worden in de zondagse eredienst.
- **Onderzoeken of het pastoraat op een ander manier kan plaatsvinden**
We onderzoeken of het pastoraat naast het individuele pastoraat ook in andere vormen kan plaatsvinden.
- **Het organiseren van gespreksvonden**
Naast catechese, gebeds- en Bijbelkringen bieden we gespreksavonden aan, voor iedereen die wil deelnemen, over levensvragen, thema's die ons verbinden met het 'onderweg zijn naar het Koninkrijk van God'.
- **Jaarlijkse zendingsdiensten**
Jaarlijks organiseren we een zendingsdienst, bij voorkeur met een voorganger die werkzaam is in een ander deel van de wereld.
- **Dienst gericht op de vervolgde kerk**
Elk jaar houden we een dienst met het oog op de vervolgde kerk, waarbij een voorganger betrokken bij een organisatie die zich hiervoor inzet de dienst zal leiden.
- **Zoeken naar extra financiële middelen**
We zoeken naar manieren om aanvullende inkomsten te genereren naast de actie kerkbalans
- **Onderzoeken van een andere overlegstructuur binnen de kerkenraad**

We onderzoeken mogelijkheden voor een nieuwe overlegstructuur binnen de kerkenraad. Doel is de tijdsbelasting voor ambtsdragers te verlichten.

- **De mogelijkheden van sociaal media onderzoeken**

We onderzoeken de mogelijkheden van sociale media om meer jongeren, en mogelijk ook ouderen, te betrekken bij het gemeentelieven.

Bijlagen

- Notitie huwelijk en samenwonen
- Ethische richtlijnen